

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntaxis Joa[n]nis Despauterij Niniuit[a]e Berga[rum] diui
Guinnoci ludimagistri**

**Spauter, Johannes de
Argentorati, Anno, M. D. XV.**

Supinum in um.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70853)

dos. Curavi literas mittēdas, quod ineptuli dicerent feci mittere &c. habui petrū consolandū &c. Si quis doctissimorū testimonia petat, legat Vallā e quo hęc fere cōpilauimus. Quicquid est, dictę orōnes sunt elegantissimę.

Gerundium ablatiu.

De ablatiuo, laborauī in colendo agro, in cōficiēda epistola &c. Sine p̄positione magis plurali utimur. Cice. Orationē autē latinam profecto legendis nostris efficiēs pleniorē. i. legendo nostra, sine p̄positione ponitur bene gerundiū ablatiuī casus actiue & passiue. Actiue quidē. Persi. Ne liceat facere id quod quis uitabit agēdo. Ouidi. Quinetiā accēdas uitia irritesq; uetando. Sed dicit Valla. Cauēdum ne uerbū significet motū, quale esset reuertor ab arādo uel ab arādo agro &c. Quū sit dicendū reuertor ab aratione, uel ab aratione arui &c. hęc ille.

Supinum in um.

De supinis in gerūdijs memini, ideo breuis ero. Supinū duplex est in um. & in u. quare autē sic dicat, Nebrissen. fatet se nescire, quoniā nihil simile est inquit, inter uerbū & supinū, & rem supinā, nisi supinum forte supinū aliā habuit reconditiōrē significatiōnē q̄ sit illa q̄ in promptu est, a qua supina dicta sunt. Lanci. uult dici quasi subitū, quia sine tēporibus subeūt ex uerbo ad participia, uel quasi superuentia, sed supersedeo, quā sententiā meā in ca. v. operis nostri manifestabimus. Supinū itaq; in um. iūgitur uerbo et participio motus ad locū, saltē latētis, eo factū, impersonaliter autē factū itur. unde Gel. declarat recte dici, factū iri audio illi iniuriā. i. audio operā dari ad contumeliā illi faciēdā. quo fiat iniuria. sic quoq; uulgo dicitur, ait Gel. Sed paulo remotius est illud Catonis, factū itur iniuria mihi uel tibi &c. De motu latēte. Hora. Spectatū admissi risum teneatis amici, do filiā nuptū. Conductus sum cantatū, lectū &c. Plau. in Aulu. Cōgrio coquus ad Euclionē. Heu senex pro uapulādo hercle ego abs te mercedē petā. Coctū ego nō uapulātū, dudū cōductus sum. Supinū in um id significat q̄d gerundiū cum p̄positōe ad, nisi q̄ hoc etiā sine motu significat, illud minime, uelut uado spectatū. i. uado ad spectandū, at sedeo ad cantandū, nō sedeo cantatū, neq; maneat se sum, ut ineptuli loquūtur. Supinū a nullo deriuari sicuti nec p̄teritum perfectū indicatiui, testat Nebris. quia sępe nullius proportiōnem sequitur, do uenū, & si quid eiusmodi legat, superioribus annis meretur. Valla & post eū Lanci. dicunt in um, actiue solū significare, aut neutraliter, teste Carisio, in u. tantū passiue, ut in um, qnq; dē

Ioannis Despauterij Niniuite

ptis exulatū, uapulātū, factū, nuptū, uenū, quę apud doctissimos reperiri probat Lanci. Supina uerba esse diximus, ex sentētia Quinti. lib. i. de insti. orat.

Supina in u.

Supina in u. solū passiuę declarant, cum quibusdā adiectiuis sine ullo regimine, ueluti dignū, facile, difficile, bonū &c. dictū, factū &c. .i. ut dicat, & fiat, nō autē ut dicat aut faciat, licet id Prisci. placere uideat. Ideo sessu, dormitu, & silia nō uidentur latine dici. hinc patet differētia inter uisu supinū, & uisu nomen, quia hoc sensum dicit, illud passiuem, & per nomē bene dicimus dulce in uisu meo, per supinū dicitur dulce uisu. Itē. iucūdus dictū. .i. ut dicat. dulcis uel iucūdus dicto uel dictis, dum dicit &c. Nec cōstruuntur cū uerbo motus de loco ait Valla. quia male dicitur, uenio lectū &c, dicendū est uenio a lectiōe Virgilij &c. Ipse tamē legi apud Plautū in Menech. Obsonatu redeo Aldus autē Manutius, & Passius Lāci. testant cōtra Vallā. posterius supinū cōstrui cum uerbo motus de loco. Sta. i. Achil. Quę nūc uenatu rediturū in limine primo Audierat. Cato in re rust. Primus cubitu resurgat postremus cubitū eat. Quidā dicunt uenatu esse nomē, quod nec Aldū nec Lācilotū uiros doctissimos latuit. Quia i Plautō & Catone manifeste cernit supinū &c. Cum adiectiuis locutiōes sunt oīno elegātes. Ouidi. Turpe quidē dictū, sed si modo uera fatemur. Vulgus amicitias utilitate probat. Virgi. Nec uisu facilis, nec dictū affabilis ulli. Idem. Et dictū uideo miserabile mōstrū. Idē. Horrendum dictū latices nigrescere sacros. Teren. Sum extra noxā, sed non est facile excusatu. Cice. Non facile dictū est quātopere cōciliet animos comitas, affabilitasq; sermonis. Salu. Optimum factū ratus fortunā bello tentare. Idem. Quę sibi quisq; facilia factū putat, equo animo suscipit, sic scitu, lectu, memoratu, dignū, indignū &c. Dignū cultu, gubernatu, & si quid tale nomen, si est supinū dubiū sermonē parit, ut ex Valla facile declarauerit diligens p̄ceptor.

Participia.

Participiū uult post se casum sui uerbi, ut seruiēs tyranno, uapulās a p̄ceptore &c. Participiū uerbi substantiuū &c. copulat similes casus. Existens pro ens nō recte capit, ut in logica sua docet Valla. Nescio an ipse cōmuni errore deceptus, aliquādo ab recta significatiōe discesserim, difficile est inter barbaros nihil barbari olere. Participiū a uerbo figurā capit nō a noīe, ait Lanci. Nunq; em̄ participiū alterius figurę est q̄ nomē, sed cur formā nō cepit ab eodē, ut clamans, clamitās &c. Certe nulla uidet mihi diuersitatis ratio. Ideo Carissus